

"איזה מבצע יש
לכם על המגבים?"

דניאל גולדמן

איך להיות
הגבר הזה

ד"ר אדין

לדיין יש לפחות חמישה דברים שלך אין: פרארי, ספוט קבוע במחלקה הראשונה, גדודי מעריצות בכל העולם, טירה באיטליה וקטע כזה של לשנות לאנשים את החיים. יש לו גם אוסף חליפות משוגע ולך יש את הטי שירט המצחיקה ההיא שקנית בקוואסן, אז אפשר לומר שאתה מצמצם את הפער

// חגית גינזבורג // צילום: אנדרה בלוסו, האוס אוף בלוסו

"באמת נשאר לי
פה טישו קשה
מהכביסה"

היתה לי ילדות לא פשוטה. ההורים שלי התגרשו כשהייתי בן שנתיים. אמא שלי התאהבה באישה והחליטה שהיא בעצם לסבית. עברנו לגור איתה ועם שלושת הילדים שלה בשכונת קרסון בלוס אנג'לס, שהיתה בזמנו מאוד דומה להארלם. היום זה כבר אחרת. גרנו אצלה עד שהייתי בן תשע, ואני זוכר בעיקר שהיא והילדים שלה התעללו בי בלי סוף. ההתעללות שחוויתי בבית הזה היתה האנושות על הצד הכי גרוע שלה – היא הכתה אותי כל הזמן כי הייתי בן והיא שנאה גברים. כשהייתי בן שש, היא וכמה חברות שלה העמידו אותי עירום באמצע מעגל והצליפו באיבר המין שלי עם חגורות לפי תור, כדי ללמד אותי שגברים הם רעים. אנשים תמיד מזדעזעים מהסיפור הזה ושואלים למה היא עשתה את זה. אני תמיד אומר שהתעללות לא מגיעה עם היגיון.

למרות הכל, החוויות האלה בנו את מי שאני. אבא שלי לא ממש רצה אותי בסביבה, אבל בכל סוף שבוע שני הייתי הולך להורים שלו. אם אצל אמא שלי לא היה כסף בכלל, אז שם כן היה, וזה היה מאוד מבלבל. בהמשך, אבא שלי התחנך בשנית, וגם אשתו החדשה לא סבלה אותי והתעללה בי נפשית, הרחיקה אותי מהאחים שנולדו לי. המקום היחיד שבו מצאתי אושר היה אצל ההורים של אמא שלי, שגרו באיידהו. לפעמים היינו נוסעים לשם, ושם יכולתי להיות ילד לכמה ימים. אני חושב שאחד המניעים הכי גדולים שלי בחיים היה הרצון להוכיח לעצמי ולעולם שגם אם עברת התעללות, זה לא אומר שאתה לא יכול להיות אדם שמח וטוב. חלק מזה תמיד נשאר איתי.

הייתי הילד הלבן היחיד בשכונה ובבית הספר. קרסון היתה שכונה של מיעוטים אתניים. בתור ילד חשבתי שכל האנשים הם אותו הדבר, לא ראיתי את ההבדל-לים על בסיס צבע עור. אבל כשהייתי בן שמונה היה ילד אחד שפשוט שנא אנשים לבנים ונטפל אליי והכה אותי בלי סוף. ילדים אחרים פשוט הציקו לי כי היה לי צבע עור שונה משלהם. אני עדיין חושב שכולנו אותו הדבר.

בגיל 30, הרגשתי שיש לי כל מה שאני רוצה. היתה לי קליניקה כירופרקטית משלי בסנטה ברברה, היתה לי חברה יפהפייה, והצעת לי נישואים. בכל זאת, הייתי אומלל. הייתי מתעורר בבוקר מיואש ורוצה למות. ניסיתי כל שיטה שאפשר להעלות על הדעת, מהנצרות ועד כל מיני שיטות טיפול אלטרנטיביות. הייתי הולך לסדנאות מודעות והעצמה שנמשכו סופי שבוע שלמים, בטוח שראיתי את האור, ועד יום רביעי הכל היה חוזר לקדמותו. אבל לא הפסקתי לנסות.

זה השלב שבו החלטתי להתאבד. עשיתי הסכם עם היקום: או שהחיים שלי משתנים לגמרי, או שאני גומר עם עצמי. נתתי לו דד-ליין של חצי שנה, והתכוונתי לזה. תכננתי בדיוק איך אני עומד לעשות את זה. ואז נתקלתי במודעה קטנטנה על משהו שנקרא Access Bars, שיטה שמשחררת את המוח מכל המחשבות המ-טרידות וההגבלות האלה שאנחנו מטילים על עצמנו. בואי נגיד שזה שינה הכל בשבילי. מאז אותו היום לא רציתי למות יותר, והרצון הזה לא חזר שוב, כבר 17 שנה.

Access Bars לימדה אותי להשתחרר מכל דפוסי המחשבה הכובלים. גארי דאגלס, מפתח השיטה, הוא אבא של מי שהיתה המטפלת שלי. לקח לי חודשים לשכנע אותו להיפגש איתי, אבל מרגע שזה קרה התחלנו לעבוד יחד, לפתח סדנאות וטיפולים. אחרי כמה חודשים, החוזה שלי על הקליניקה עמד להסתיים והתחלתי לחפש קליניקה חדשה. לא מצאתי שום דבר שאהבתי, ובסוף גארי שאל אותי, "תגידי, יכול להיות שאתה לא רוצה להמשיך את הקליניקה שלך?". עשיתי אז את מה שמכונה "קפיצת אמונה". מהיום שבו ויתרתי על הקליניקה, התחלתי

"ג'נטלמניות היא היכולת שלך להיות רגיש, פגיע וחשוף בעולם שמטיף כל הזמן למאצ'ואיזם גברי ומיושן. אני זוכר את עצמי בתור גבר צעיר – כל הזמן חיפשתי מודלים גבריים לחיקוי, וכל מה שהצלחתי למצוא היה גברים מזדקנים שאמרו לי שאני חייב להיות

רוצה זוג כרטיסים לסרט "מאורת הגנבים"?

או שאתה מהמזרחים האלה שהרעיון של שוד הבנק הפדרלי בארה"ב לא מדליק אותם

יש רק דבר אחד שיכול להוסיף אקשן לעלילה האדג'ית גם ככה של חבורת פושעים חסרי פחד שמחליטים לפרוץ לבנק הפדרלי בלוס אנג'לס, אולי המוסד הפיננסי המאובטח בעולם. ויחידת עלילת של מחלקת השריף של המחוז, בראשות השוטט המושחת ניק פלנגן (ג'רארד באטלר), שלא מפחדת לצאת מהקווים – היא בדיוק הדבר הזה. יש לך עניין לראות את האקשן המופרע הזה של שוד בלתי אמשי? שלוש שאלות לא קשות במיוחד מפרידות בינך לבין כרטיס זוגי חינום. הרבה יותר קל מלשדוד בנק.

1) מאיפה אתה מכיר את ג'רארד באטלר?
א. קלל, מ"אושן 11"
ב. הוא שיחק את המלך ליאונידאס ב"300"
ג. דיבב את קפטן הוק ב"שרק השלישי"
ד. מהירקן פה למטה

2) הראפר 50 סנט מגלם פה את אחד משודדי הבנקים. כמה זה יוצא בשקלים?
א. קצת פחות משנקל
ב. 88 אגורות
ג. 1 ביטקוין, על הקשקש
ד. מה אכפת לי, אני תמיד ממלא במאה

3) הבמאי כריסטיאן גאדגאסט כתב תסריט לסרט בכיכובו של ג'רארד באטלר, שהשתתף בו גם אלון אבוטבול שלנו. איך קראו לו?
א. "המטרה: לונדון"
ב. "להיות ג'ון מלקוביץ"
ג. "בייבי דרייבר"
ד. "האופנובוק: הסיפור האמיתי"

מצאת חבר טלפוני שיציל אותך משאלות מיליון הדולר האלה? מגניב, אז השלב הבא הוא לשלוח לנו את התשובות לכתובת mevzaim@yeditik.co.il עם הנושא "סרט" ובצירוף שם מלא, כתובת ומס' טל' נייד. את התשובות מכניסים בצורה הבאה: א, ב, ג. מאה הראשונים שישלחו לנו תשובות נכונות יזכו כל אחד בזוג כרטיסים שאפשר לממש ברשתות רב חן ויס פלאנט בימים א'ה' מצאת הסרט ב"18/1". ותזכרו: מטעים הגברים שלא חושבים, בכל פעם שהם נכנסים לסניף בנק, איך הם בקלות יכולים לשדוד את הכספיות פה. או לפחות להידחק בתוך

ההשתתפות במבצע מהווה אישור לפנייה מקבוצת המגינים של ידיעות אחרונות

לנסוע עם גארי ברחבי העולם ולהעביר כיתות של אקסס בארס. נפרדתי גם מהחברה שהיתה לי אז, שהיה לה חלק באומולות של אותם ימים. לא יכול להגיד שאי פעם הצטערתי על זה.

אני שם זין על מה שחושבים עליי. הרבה אנשים לא ממש מבינים מה אני עושה, מה זו השיטה הטיפולית שאני שותף לה. בגדול, מדובר בשיטה שמספקת סט של כלים לחיים. יש לנו ספרים, סדנאות, סרטונים ובעיקר אלפי אנשים ברחבי העולם שמתרגלים אותה. הרבה אנשים חושבים שזה מוזר, שאנחנו איזו כת. אני לא טורח לתקן אותם. לא אכפת לי מה אנשים חושבים עליי או על מה שאני עושה. אני רואה כל יום אנשים שהחיים שלהם משתנים לנגד עיניי, וזה כל מה שאני צריך.

החיים שלי שונים משל כמעט כל מי שאני מכיר. אני טס בכל העולם ומבלה 50 שבועות בשנה מחוץ לבית. חוץ מזה, אני רווק בלי ילדים בן 47. הבית שלי נמצא ביוסטון, טקסס, ואני חולק אותו עם גארי. לפני 15 שנה הבנו שככה הכי משתלם כלכלית. לא, אנחנו לא גייז – אנחנו שני חברים הכי טובים ושותפים עסקיים שגרים יחד. איזה גבר לא היה רוצה לגור עם החבר הכי טוב שלו?

אני אוהב חליפות. הרבה חליפות. בעיקר צבעוניות עם הדפסים משוגעים. אני קונה אותן ממותג איטלקי שאני מאוד אוהב. למה? כי זה מה שעושה אותי שמח. לא יכול להגיד לך שהן לא מחלצות כל מיני תגובות מאנשים – אף אחד לא באמת יכול להישאר אדיש לבחור שלובש חליפה לבנה ככה סתם באמצע השבוע – אבל אני חושב שזו בעיקר העובדה שאני עושה מה שטוב לי ומה שנעים לי, וזה עובר החוצה לעולם.

אני אוהב את הרעיון של להיות ג'נטלמן, גם בעולם שקבר את המושג הזה מזמן. אחד הקורסים שאני מעביר הוא "שובו של הג'נטלמן". התפיסה שלי של ג'נטלמניות עוסקת בנכונות שלך להיות רגיש, פגיע וחשוף. בעולם שמטיף כל הזמן למאצואיזם גברי ומיושן. אני זוכר את עצמי בתור גבר צעיר שאבא שלו לא ממש נוכח בחייו – כל הזמן חיפשתי מודלים גבריים לחיקוי, וכל מה שהצלחתי למצוא היה גברים מזדקנים שאמרו לי שאני חייב להיות שרירי כדי שאוכל לזיין כמה שיותר. הופכים את הכל לנושא של כוח, מין וכסף, ואם אין לך את אלה, אז אתה לא גבר. אני מאמין בלהתייחס לנשים וגם לעצמך בעדינות ולכבד אותן ואת עצמך. אני אוהב לגרום לנשים להרגיש נוח עם עצמן ועם הגוף שלהן.

אני בוכה המון. כל הזמן. בעיקר מדברים שמרגשים אותי – זכיתי לחיות חיים שמלאים בהתרגשות על בסיס יומי. אני מאמין שזה בסדר גמור לגבר לבכות. אני בוכה בתדירות הרבה יותר גבוהה מרוב הנשים שאני מכיר.

אני ילד נצחי. כמו בן שש מגודל שמישהו נתן לו כסף. הרבה דברים עושים לי טוב. אז אני רוכב על ג'ט סקי כשאני נמצא באוסטרליה, על אופנוע כשאני בבית ביוסטון, ולא מזמן חזרתי מאיטליה, שם הזמנתי לעצמי פרארי. אני אוהב עצור-עים כאלה. אני לא מגיע מכסף, כאמור. אני עובד קשה בשביל זה, וזה לגמרי מגיע לי.

הכסף שלך נועד שתשתמש בו בשביל מה שמשמח אותך. לפני כמה חודשים אני וגארי רכשנו טירה עתיקה לשיפוץ בעיירה קטנה באיטליה. רצו להרוס אותה והחלטנו שעדיף להציל אותה. אנחנו מתכוונים להפוך אותה למלון. יש לנו גם שמורת טבע בקוסטה ריקה שקנינו בשביל לשמר. פעם חשבתי שאם יש לך כסף ואתה מבזבז אותו על דברים שאתה אוהב, זה עושה אותך סוג של אס הול, אבל היום אני יודע שהמשמעות האמיתית של כסף היא לשנות לאנשים את החיים, לעזור להם להגיע לאן שהם צריכים להגיע.

אני מאמין מאוד גדול במה שנקרא נדיבות הרוח. פעם יצאתי לעשן מחוץ לטרמינל באוסטרליה והתחלתי לדבר עם איזה איש מבוגר, שסיפר לי את סיפור חייו – זה קורה לי הרבה עם אנשים – איך אשתו נפטרה לא מזמן והוא טס לבקר את הבת שלו בארה"ב. ממה לשם, הגענו לזה שהוא אף פעם לא טס בביזנס, אז בלי שהוא שם לב הלכתי ושדרגתי לו את הכרטיס. למה? לא כי אני איזה דוש עשיר שמנפנף בכסף שלו, אלא כי ידעתי שזה ישנה משהו בשבילו. זה באמת שינה, הוא התקשר אליי כמה שבועות אחר כך ואמר שהחזרתי לו את האמונה בבני אדם.

ספרו של דיין היר, "להיות אתה, לשנות את העולם", התפרסם החודש בעברית בהוצאת איפאבליש (גילוי נאות: המראיינת שימשה כאחת מעורכות התרגום. מה גילוי נאות, היא אשכרה שיחדה אותנו באלכוהול די זול כדי שנכניס את האינטרס).